

ԺՆՈՒՆԴԻ ԳԻՇԵՐ

Ծնունդի գիշեր, աստղերն երկնքին
Աչքերն են կարծես Ամենակալին,
Որ հակառակ մեր մեղքերուն՝ սիրեց
Աշխարհն ու մարդիկ՝ սիրով կաթողին:

Ծնունդի գիշեր, աստղերն երկնքին
Բիւրեղացումն են Տիրոջ արցունքին,
Որ պարտեզին մէջ Ան օր մը քափեց
Մաքրելու համար մարդերու հոգին:

Ծնունդի գիշեր, աստղերն երկնքին
Դռներ են բացուած, ուրկէ կը հոսին
Տիրոջ շնորհներն՝ կայլակ առ կայլակ
Վրան մեղսակուռ այս տիեզերքին:

ՏԱՐՏԱՄ ԽՈՅԵՐ

Երբ օր մ'յանկարծ կենայ սրտիս մեքենան,
Բի՛ւր երազներս ալ անկատար երբ մնան,
Հոգիս յայնժամ օրերուն վրայ իր անցեալ
Պիտի կրնա՞յ, պիտի ուզե՞ փստոսալ. . . :

Կեանքիս վերջին վարադրոյիլ երբ իջնէ,
Հոգիս Տիրոջ առջև ինգիլիւք երբ գտնէ,
Պիտի՞ արդեօք հրնուանքն ըլլայ իր բաժին,
Թէ սոսկումով պիտի դիմէ Ոչինչին. . . :

Գ. ՃԱՐՏԱՐ